

ført en Mængde Udgifter, som rettelig burde være opførte som Driftsudgifter og altsaa vilde have formindsket Overfluddet i en meget betydelig Grad. Jeg tror, at man burde komme til en anden Forbering. Jeg finder ikke, at der i Virkeligheden tjenes noget ved at frembringe et tilshneladende stort Overflud ad den Vej, og jeg finder i ganske særlig Grad, at denne Maade at postere paa vender sig som et Sværd mod den ærede Minister, der har indført den. Han har her i Landstinget i Fjor opstillet en Jærnbanebygningsstatistik, som angribes paa det haardeste, naar man dermed vil sammenholde de Forhold, der fremkomme ved den paaflagede Overbeholdelse af § 27. Den ærede Minister oplyste den Gang, at de danske Statsbaner ere byggede billigere, end noget andet europæisk Lands Baner ere byggede. Han ansøgte, at 575,000 Kr. pr. Mil er Gennemsnitsudgiften for de danske Baner. Han har der ikke været opmærksom paa, at han ved Beregningen af Anlægsudgifterne for de danske Statsbaner maa komme til helt andre Tal gennem denne Overbeholdelse af § 27. Der er i Danmark omtrent 210 Mil Statsbane, og de danske Statsbaner staa i et Beløb af 170 til 180 Millioner Kroner. Hvis dette virkelig er Anlægsudgiften, saa vil hver Mil Bane have kostet 800 à 850,000 Kr. Nu er det ganske vist, at der fra Beløbet 170 Millioner bør drages 27 Millioner Kroner, som opføres i Statsbanernes Driftsberetning som Værdien af Materiellet, men man kommer saa alligevel til, at Statsbanerne pr. Mil have kostet 750 eller 760,000 Kroner, altsaa et Tal, der langt, langt overstiger det af den ærede Minister fremsførte Tal 575,000 Kr., og som langt overstiger det Tal, for hvilket svenske og norske Baner ere byggede.

Stilling: Det er den Anmærkning paa Finansloven om de 15,000 Kr. til en Toldkommission, som har givet mig Anledning til at begære Ordet for at fremsette et Par Bemærkninger navnlig angaaende Kommissionens Sammensætning. I Tilslutning til de Udtalelser, der i Gaar faldt fra det ærede 6te Medlem fra 2den Kreds (P. G. C. Jensen), og som jeg i det væsentlige kan slutte mig til, skal jeg tillade mig at bemærke, at Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk under 23de November indgav en Adresse til Regering og Rigsdag, hvori den anmodede om, at der ved en eventuel Toldrevision maatte blive tilladt sagkyndige til at tage Sæde i Kommissionen. Det kan jo derfor ikke forundre — og det er jo ogsaa allerede blevet antydet af den sidste ærede

Taler (Sunn) — at det vakte en meget stor Engstelse i de industridrivende Kredse, da de saa, at Toldkommissionen, som man er i Begreb med at nedlægge, skulde sammensættes af 7 Medlemmer fra hvert Ting, og at Regeringen kun skulde vælge 3. Med den Repræsentation, som Haandværk og Industri har her i Rigsdagen — en meget svag Repræsentation maa jeg sige — kunne vi ikke forvente, at der i Kommissionen vil komme til at sidde ret mange sagkyndige Medlemmer. Der er derfor straks blevet afholdt Møder ikke alene her i Kjøbenhavn, men ogsaa mange andre Steder, og der skal i Morgen her i Byen afholdes et Møde for hele Landet angaaende denne Sag, hvor der skal tages under Overvejelse at henvende sig til Regering og Rigsdag med en Anmodning om, at denne Kommissions Sammensætning maa blive noget forandret. Thi nægtes kan det jo ikke, at bliver den sammensat som foreslaaet med 7 Medlemmer fra hvert Ting, ville de, der vælges, absolut senere være noget bundne af de Henjyn, der skulle tages til de forskellige Partier, og disse ville ogsaa let føle sig bundne ved deres Partifællers Stilling i den eventuelle Kommission. Det har naturligvis været meget beroligende at se, at den højtærede Finansminister nu i Lørdags har afgivet den Erklæring i det andet Ting, at hverken Ministeren eller Tingene skulde være bundne ved Kommissionens Afgørelser, som kun skal være raadgivende, og at de vedkommende Medlemmer skulde vælges af Ministeren. Men selv om dette finder Sted, vil man dog, som jeg før udtalte, være udsat for, da Valget er bundet til Rigsdagens Ting, at kun saa sagkyndige blive repræsenterede i Kommissionen. Og at Industriens og Haandværkets største Interesser da let ville blive Genstand for politiske Afgørelser, er noget, man kan sige paa Forhaand, og det ville de ikke kunne være tjente med.

Det er blevet udtalt fra forskellige ærede Medlemmer, at Industrien levede paa Toldbestyttelse, og at Industrien havde haft, som en æret Taler nylig sagde, No til at leve paa Toldbestyttelse i mange Aar. Men det er slet ikke Tilfældet. Tværtimod! Den har i mange Aar haft en Toldreform hængende over Hovedet; og hvad Indsyndelse det har haft, det ane maaske de færreste, og mindst maaske de, der tale om den No, Industrien har haft. En Toldreform eller en Revision af vor paa flere Punkter forældede Toldlovgivning har jo lige saa vel været ønsket af de industridrivende som af de andre Stænder, og der er ogsaa, da vi 1890 sidste Gang havde denne Sag til Behandling her